

ГУМАНІЗМ – ЯК ПРИНЦИП ЗАПОБІЖНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ БОРотьБИ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ

Колб Сергій Олександрович, старший державний ревізор-інспектор Луцької ОДПІ ГУ Міністерства доходів і зборів України у Волинській області.

Незважаючи на раціональні міркування вищевказаних фахівців, відмітимо, що з наявних у літературі положень не витікає чіткого визначення поняття права засуджених до позбавлення волі на гуманне ставлення та повагу їх людської гідності та форми й засоби його забезпечення у процесі виконання кримінальних покарань. Звичайно, від того, який зміст включається у те або інше наукове поняття, категорію, від точного окреслення їх меж та сфери застосування залежить визначення компетенції посадових осіб органів і установ виконання покарань по їх впровадженню, практичній реалізації [1, с. 26].

Не розуміючи змісту та значення розглядуваного права у процесі виконання позбавлення волі, фактично неможливо ефективно його забезпечувати. Підсумком цього стають непоодинокі та brutальні порушення прав засуджених, приниження їх гідності та відсутність будь-яких проявів гуманізму у процесі виконання-відбування кримінальних покарань. Так, за словами Міністра юстиції, не зважаючи на значні зусилля, що вживаються задля удосконалення діяльності кримінально-виконавчої служби, мають місце випадки порушення прав засуджених представниками адміністрації установ виконання покарань, грубість з боку персоналу, про що свідчать скарги засуджених та їх родичів. Крім того, наголосив Міністр юстиції, не можуть не турбувати випадки порушень з корупційними ознаками серед персоналу кримінально-виконавчої служби [2].

Ще категоричніше висловлюються про стан з дотриманням прав засуджених правозахисники: «Brutальні порушення прав людини у виправних установах стали поширеним явищем. Засуджені фактично не мають можливості легально оскаржити незаконні дії адміністрації, прокуратура є найчастіше бездіяльною, парламентський контроль відсутній, і будь-які скарги викликають незаконні насильницькі дії з боку адміністрації. Засуджені втрачають віру в справедливе вирішення їх проблем та скарг. Brutальні порушення спонукали засуджених цілого ряду установ виконання покарань звернутись до правозахисних організацій та центральних засобів масової інформації щодо нелюдських умов тримання, катувань та жорстокого поводження, а також вдатись до акцій протесту у вигляді голодувань та самокаліцтва» [3].

Список використаних джерел (посилань):

1. Карелін В.В. Правове регулювання застосування заходів заохочення та заходів стягнень у процесі відбування покарання у виді позбавлення волі: дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.08 / Карелін Владислав Володимирович. – Х., 2014. – 216 с.
2. Мін'юст: Міністр юстиції назвав п'ять основних проблем пенітенціарної системи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=243292478&cat_id=35884. – Заголовок з екрану.
3. Запит щодо проведення громадської експертизи Всеукраїнської громадської організації «Національний комітет по боротьбі з корупцією» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.komitet.ua/exp/2>. – Заголовок з екрану.